...ne Familie komme til at svare henholdsvis 36, 45 og 54 Kr., det betyder en Nedsættelse med henholdsvis 54, 45 og 35 pCt. Fra de foregaaende Behandlinger af Skattelovforslag kendte man den nuværende Finansministers Sympati for denne Tanke; men jeg skal ikke skjule, at jeg, naar man tager Hensyn til det Prisfald, der allerede kan noteres paa en Række Livsfornødenheder, neppe havde ventet, at Finansministeren var gaaet saa vidt, som han er; navnlig havde jeg ikke tænkt mig, at han var gaaet saa vidt, at et Beløb paa 1 600 Kr. i København og et lidt lavere Beløb i Provinsbyerne og paa Landet skal være skattefrit, uanset om der er Tale om en Familie eller en enlig Person. Jeg finder det ganske rimeligt, at Skattefradragsbeløbet fordobles for gifte Personer, og at der gives dem et hertil svarende betydeligt Børnefradrag, men jeg gentager, jeg havde ikke ventet, at den højtærede Minister var gaaet saa vidt som endogsaa ganske at fritage dette Beløb for Skat, det vil i alt Fald medføre, at mange, mange tusind Mennesker vil falde ud af Skattelisterne. For saa vidt som det drejer sig om Familieforsørgere, skal jeg intet indvende derimod, men jeg synes ikke, det er i samme Grad berettiget, naar det drejer sig om enlige, ugifte Personer.

Endvidere vil jeg pege paa den særdeles humane Bestemmelse, at Beløb, der anvendes til Pension og Enkeforsikring, til Livsforsikring, til Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring, indtil 400 Kr. aarlig maa fradrages Indkomsten. Det er efter mit Skøn særdeles betimeligt nu at stimulere Folk i Henseende til deres Ansvar overfor Fremtiden, og det falder godt i Traad med Venstres Ønsker i det hele taget om at yde Hjælp til Selvhjælp. Ligeledes vil jeg nævne den heldige Bestemmelse, som Lovforslaget indeholder angaaende Beskatning af hjemmeværende Børns Indtægt. Efter de gældende Bestemmelser skulde denne lægges til Faderens Indtægt — eller til Moderens, for saa vidt hun var Enke og selvstændig Skatteyder —, indtil Børnene var 25 Aar. Ude omkring paa Landet, hvor det er almindeligt, at Børnene hjemme tager Del i Arbejdet lig med den tjenende Ungdom, har man ikke kunnet forstaa, at de, naar de er selvstændige med Hensyn til Raadighed over deres Midler i 18 Aars Alderen, ikke kunde optræde som selvstændige i skatteretlig Forstand, men at man, for at det overhovedet skulde være muligt at fradrage den rimelige Løn, som de fortjente ligesom andre unge, skulde være henvist til, om man saa maa sige, at bytte med Naboen for Børnenes Vedkommende, saaledes at altsaa den enes Børn tjente hos den anden. Dette ændres nu ved Lovforslaget, idet der i Stedet for Fuldmyndighedsalderen et sat Myndighedsalderen, altsaa 18 Aar. Jeg tror at huske ret, naar jeg gaar ud fra, at der i det Lovforslag, der for Tiden ligger i Landstinget, om Ændring af Myndighedsalderen fastslaas, at de vedkommende er myndige over deres egne Midler i 15 Aars Alderen. Jeg henstiller, om det, for at der kan blive Overensstemmelse med Hensyn til disse Principper, ikke vil være rigtigt at nedsætte 18 Aar til 15 Aar, men derom vil der formentlig kunne forhandles i Udvalget.

Der er derefter en Række Bestemmelser, som egentlig udfylder Huller i den gældende Lov paa Punkter, hvor Fortolkningen hidtil har maattet klare det, og jeg billiger derfor ganske, at man har udfyldt disse Huller i saa stor Udstrækning som muligt, idet en fast Lovregel altid er at foretrække for en Fortolkning. Jeg skal ikke nævne alle Enkeltheder, men indskrænke mig til at nævne nogle af dem. Der er saaledes Beskatningen af Enker; her har man hidtil, for at faa et rimeligt Forhold frem i Beskatningen, været henvist til en Fortolkning og eventuelt til Anvendelse af Retten til Nedsættelse. Endvidere skal jeg nævne, hvad der er fastslaaet med Hensyn til Landboernes Opgørelse af deres Formue. Det er nu klart udtrykt, at til Formuen skal medregnes, hvad der er i Behold af „Afgrøde i Sæd, Hø, Halm o. s. v., for saa vidt saadanne Beholdninger overstiger, hvad der til enhver Tid er fornødent for at holde Ejendommen i behørig Driftstilstand". Dette er ikke saaledes at forstaa, at det, som her ikke er nævnt, er de fritaget for at svare Formueskat af, men det er saaledes at forstaa, at det, her ikke er nævnt, i Forvejen er medindbefattet under Ejendomsskyldsætningen.

Der er en klarere Regel for Beskatningen af Kapitalrente, og det fastslaas, at en skønsmæssig Ansættelse ikke kan optages til Revision, naar der er gaaet mere end to Aar efter Udløbet af det paagældende Regnskabsaar. Jeg anser denne Bestemmelse for rimelig. Thi det lader sig ikke nægte, at naar de skattelignende Myndigheder undertiden maa gaa flere Aar tilbage i Tiden for at revidere Skatteansættelserne,